

Εκδήλωση – Συζήτηση: Το μέλλον της υγείας στα χρόνια των ιδιωτικοποιήσεων – Τι έρχεται και οι προοπτικές αντίστασης.

Την ώρα που η κοινωνία παλεύει καθημερινά για την επιβίωση απέναντι στην ιδιωτική και κρατική κερδοσκοπία, στις ληστρικές αυξήσεις σε ενέργεια και μεταφορές που έφεραν οι ιδιωτικοποιήσεις και στα συνεχώς αυξανόμενα κόστη βασικών αγαθών, η κυβέρνηση αποφασίζει να θέσει σε εφαρμογή το σχέδιο εκποίησης του ήδη κατακρεουργημένου συστήματος υγείας.

Μας βλέπουν απλώς ως πελάτες, ως πηγή κέρδους. Το είδαμε στα Τέμπη, το είδαμε στη Θεσσαλία, το βλέπουμε στα πανεπιστήμια. Δικαίωμα στη ζωή και την ευημερία έχουν μόνο όσοι διαθέτουν τις οικονομικές δυνατότητες και μπορούν να αυξήσουν τα κέρδη των εταιριών και της κρατικής συμμορίας.

Την Κυριακή 7 Απριλίου στις 12 το μεσημέρι, μαζευόμαστε στο θεατράκι της Σκάλας για να συζητήσουμε για τη δημόσια υγεία στο παρόν και το μέλλον. Θα μιλήσουμε για την πραγματικότητα στα νοσοκομεία, την υποστελέχωση, τις ελλείψεις και τη συστηματική και συνειδητή απαξίωση του ΕΣΥ που έχει μοναδικό στόχο να εξαναγκάσει τους πολίτες να στραφούν στις ιδιωτικές κλινικές και παράλληλα να ανοίξει τις πόρτες των νοσοκομείων στις εταιρίες. Να κατανοήσουμε τι σημαίνει κοινωνία και άνθρωπος χωρίς άμεση και δωρεάν πρόσβαση στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Να συζητήσουμε για τις προοπτικές αντίστασης ενάντια στο δυσοίωνα μέλλον που μας ετοιμάζουν.

Η δημόσια και δωρεάν υγεία είναι ένα ζήτημα που μας αφορά όλες και όλους. Οφείλουμε να τους σταματήσουμε!

Ομιλητές:

Πάνος Παπανικολάου: γενικός γραμματέας Ομοσπονδίας Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδας (ΟΕΝΓΕ)

Βάσω Αμπελογιάννη: γραμματέας Συλλόγου Εργαζομένων στο Νοσοκομείο και στα Κέντρα Υγείας νομού Άρτας, μέλος ΓΣ ΑΔΕΔΥ

Λουίζα Γκίκα: ιατρός στο Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Ιωαννίνων, μέλος ΔΣ της Ένωσης Ιατρών Νοσοκομείων Ηπείρου (ΕΙΝΗ)

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Εκδήλωση – Αγώνες Γης από το χθες ως το σήμερα: Όχι εξορύξεις στην Ήπειρο (Δημοτικό Σχολείο Κουρέντων, Ιωάννινα)

Η απειλή της εξόρυξης στον τόπο μας είναι πλέον εμφανής, πεντακάθαρη και πολύ κοντινή. Μετά και την πρόσφατη απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, η Energean Oil & Gas βρίσκεται προ των πυλών. Κρίναμε, λοιπόν, ότι είναι τεράστιας σημασίας, όσοι και όσες ενδιαφερόμαστε να εμποδίσουμε την καταστροφή, με όλες τις διαφορές και τις ομοιότητές μας, να βρισκόμαστε με πολλούς τρόπους, ένας εκ των οποίων και αυτή η εκδήλωση. Κρίναμε ότι πρέπει να πραγματοποιηθεί στα Κούρεντα, χωριό κοντινό στην περιοχή της εξόρυξης. Γιατί έχει σημασία να ξέρουμε όλοι και από κοντά για ποιον τόπο μιλάμε. Γιατί έχει σημασία να βρεθούμε όλοι μαζί, κάτοικοι των χωριών και της πόλης, κοντά στο σημείο της επικείμενης καταστροφής. Να

αντλήσουμε δύναμη ο ένας από την άλλη και από τον ίδιο τον τόπο που δεν θέλουμε να ρημάξει και να αγωνιστούμε πλάι πλάι.

Η εκδήλωση αυτή είναι ένας τρόπος να ενισχύσουμε το «οπλοστάσιο» μας. Και το πιο σημαντικό όπλο είναι η γνώση και η μνήμη. Η περιοχή μας δεν είναι νέα στους περιβαλλοντικούς αγώνες. Υπάρχει σημαντική παρακαταθήκη από τους αγώνες υπεράσπισης του ποταμού Καλαμά, όπως και από την προηγούμενη απειλή εξόρυξης υδρογονανθράκων. Έχουμε λοιπόν σκοπό, αντλώντας γνώση από τα σωστά, τα λάθος, το σύνολο της εμπειρίας των προηγούμενων να συνδέσουμε το νήμα με τον δικό μας, τον σημερινό αγώνα. Να αξιοποιήσουμε την εμπειρία, να αλληλοενημερωθούμε, να παράξουμε ιδέες για να στείλουμε επιτέλους τις εταιρίες που θέλουν να καταστρέψουν τις ζωές μας στο διάολο!

Ομιλητές/τριες:

- Συμμετέχων στον αγώνα της δεκαετίας του '80 για την υπεράσπιση του ποταμού Καλαμά
- Ανοιχτή συνέλευση στα Γιάννενα ενάντια στην ενεργειακή λεηλασία
- Κάτοικος της περιοχής που απειλείται από την εξόρυξη

Πληροφορίες:

- Κυριακή 31 Μαρτίου – 12 το μεσημέρι
- Δημοτικό Σχολείο Κουρέντων

Facebook Event

Ευχαριστούμε πολύ την Αδελφότητα Κουρέντων για τη συνεργασία στην πραγματοποίηση της εκδήλωσης!

Παρουσίαση της ποιητικής συλλογής ΠΑΡΤΙΔΑ, του Ανδρέα Κουζέλη στον Ε.Κ.Χ Αλτάι

Ο Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος αλτάι (Θεμιστοκλέους 65, Εξάρχεια) παρουσιάζει τη νέα ποιητική συλλογή του κοινωνιολόγου – συγγραφέα Ανδρέα Π. Κουζέλη «ΠΑΡΤΙΔΑ», την Παρασκευή 29 Μαρτίου 2024, στις 20:30.

Την παρουσίαση συντονίζει η δημοσιογράφος και συγγραφέας Όλγα Στέφου.

Για την ποιητική συλλογή μιλούν ο Γιώργος Τσιάκαλος, ομότιμος καθηγητής ΑΠΘ και η Έλενα Χριστοδουλίδου, χορογράφος, υπεύθυνη του Πολιτιστικού Κέντρου Εγκώμιο.

Ποιήματα θα διαβάσουν οι ηθοποιοί: Ελισσαίος Βλάχος, Νίκη Παπαγεωργίου, Τάνια Παλαιολόγου, Δήμητρα Σκλάβου, Κώστας Παπακωνσταντίνου και ο μουσουργός Βασίλης Μπαμπούνης.

Τη μουσική επιμελείται ο Βασίλης Μπαμπούνης.

Θα υπάρχει διερμηνεία ελληνικής νοηματικής γλώσσας από τη Σοφία Ρομπόλη.

Τη βραδιά της εκδήλωσης θα διατίθενται σε περιορισμένο τιράζ αντίτυπα της ποιητικής συλλογής σε φυσική μορφή, ενώ ψηφιακά αντίτυπα υπάρχουν στην ιστοσελίδα www.afanton.gr

Ο χώρος είναι φιλικά προσβάσιμος για ανάπηρους-ες, αλλά δεν διαθέτει τουαλέτα για αναπήρους-ες.

Ανακοίνωση της Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης για την εισβολή της αστυνομίας στην Σ.Θ.Ε το Σάββατο 16/3

**ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΦΟΙΤΗΤ(ΡΙ)ΕΣ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
– ΜΟΝΟ ΜΠΑΤΣΟΙ ΚΑΙ ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ –**

Σάββατο ηλιόλουστη μέρα-μεσημέρι. Στον Πλάτανο του Βιολογικού στήνεται μία συλλογική κουζίνα με διάφορες άλλες δράσεις επανοικειοποίησης των πανεπιστημιακών-δημόσιων χώρων. Αυτό στάθηκε ως η αφορμή να μπουκάρουνε κάθε λογής αστυνομικοί με τη συνοδεία ΕΚΑΜ μέσα στα πανεπιστήμια σπάζοντας ό,τι τους στέκονταν εμπόδιο.

Αποτέλεσμα; 49 συλληφθέντα άτομα που βρίσκονταν στον χώρο για την δημόσια εκδήλωση του συντονιστικού του Συλλόγου Φοιτητών Φυσικού, σπασμένες τζαμαρίες που βρέθηκαν στο διάβα των κατασταλτικών δυνάμεων και κατεστραμμένοι πανεπιστημιακοί χώροι. Όχι, τα τελευταία δεν ήταν κάποια εικόνα που άφησαν οι φοιτητ(ρι)ες έπειτα από 2 μήνες κατάληψης και αγώνα ενάντια στο νέο νομοσχέδιο για τα Ιδιωτικά Πανεπιστήμια. Αλλά ό,τι φθορά μέσα στο πανεπιστήμιο άφησαν οι αστυνομικές δυνάμεις που κατέφθασαν για να φροντίσουν την αποκαθήλωση της.. τάξης για να μην γίνει “κάποια φθορά”.

Με λίγα λόγια, μία Βιβλιοθήκη που κανονικά θα πρέπει να αναρωτιόμαστε γιατί δεν έχει γίνει ακόμα, μετά από τόση διαφήμιση και φύλαξη που της ρίξανε και ποιες εργολαβίες τσέπωσαν πάλι τα ζεστά λεφτουδάκια, που κατά τα άλλα δεν υπάρχουν για άμεσες και βασικές παροχές στους/στις φοιτητ(ρι)ες, και παραμένει γκρεμισμένη και έρημη πίσω από

λαμαρίνες. Αυτό και η συνάντηση ανθρώπων στάθηκαν ως λόγοι για να στηθεί μία ακόμα επίδειξη δύναμης εντός των πανεπιστημιακών χώρων από τις δυνάμεις κρατικής καταστολής και επιβολής.

Αν θέλετε να γίνει ακόμα πιο σουρεαλιστικό: Ο ίδιος ο Πρύτανης του Α.Π.Θ. τους κάλεσε για να μην γίνουν φθορές.

Κι αν θέλετε να φτάσει ακόμα παραπέρα: φτάσαμε στο σημείο μέσα στο φουαγιέ ενός πανεπιστημίου να μην επιτρέπεται και να απαγορεύεται να είναι οι φοιτητ(ρι)ες αλλά να κάθεται μία στρατιά από πάνοπλους αστυνομικούς με τις/τους φοιτητ(ρι)ες απέναντι εκτός του χώρου τους.

Αυτές είναι οι εικόνες των τελευταίων ημερών στο Α.Π.Θ. και συγκεκριμένα στην Σ.Θ.Ε. η οποία τελούσε υπό κατάληψη, όχι επειδή κάποια άτομα ή ομάδες τους ήρθε να την κάνουν, αλλά με απόφαση Συλλόγου Φοιτητών. Δηλαδή το πλέον αρμόδιο όργανο γι' αυτές τις αποφάσεις με την συμμετοχή των φοιτητ(ρι)ών της σχολής.

Ακόμη ένα επικοινωνιακό σόου επίδειξης δύναμης πάνω σε ζωές και σώματα φοιτητ(ρι)ών και μη, για να βγει και η ατζέντα του Κράτους.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες και στο πλευρό των συλληφθέντων και των φοιτητικών καταλήψεων που αγωνίζονται ενάντια στα σχέδια Κράτους και Κεφαλαίου.

Η αντίσταση απέναντι στην κρατική καταστολή στα πανεπιστήμια και το σύνθημα «ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ» συγκεντρώνει αυτή τη στιγμή όλους τους αγώνες ενάντια στην κυριαρχία και στην αναπαραγωγή σχέσεων εξουσίας, στην παραγωγή κατακερματισμένων και πλήρως αναλώσιμων εργαζόμενων, στην επιβολή μιας ζωής αβίωτης για τους αδύναμους, τις καταπιεσμένες, τους μετανάστες, στην ποινικοποίηση όσων σπάνε τη σιωπή τους.

Το πρόταγμα για ένα Δημόσιο – Ελεύθερο – Κοινωνικό Πανεπιστήμιο συγκεντρώνει όλους τους αγώνες που αμφισβητούν και αρνούνται να παραδώσουν το μονοπώλιο των ζωών μας στην

αγορά και στο Κράτος. Τους αγώνες για ανάσες ελευθερίας, μέσα στον κόσμο της καταπίεσης, της πατριαρχίας, της εκμετάλλευσης και της αδικίας. Τους αγώνες όπου βιώνεται η συλλογική απόφαση και νίκη και οι σχέσεις πλέκονται όχι ιεραρχικά αλλά στο πλαίσιο μίας διαρκούς επανανοηματοδότησης.

Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια που σκοτώνουν τη γνώση και ιδιωτικοποιούν τον δημόσιο χώρο, θα μείνουν στα χαρτιά.

Αντικατασταλτική Πορεία: Τρίτη 19/03, 20:00, Καμάρα

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

**Εκδήλωση/Συζήτηση με φοιτητ@
συμμετέχουν σε
αυτόνομα/ελευθεριακά σχήματα
σχολών της Αθήνας για την
αποτίμηση και τις προοπτικές
του αγώνα ενάντια στην ίδρυση
ιδιωτικών πανεπιστημίων.**

*Παρασκευή 23/3, στις 19.30, στον Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος
«αλτάι»//Free Social Space “altai”*

Ακολουθεί η θέση της συνέλευσης μας για το Πανεπιστήμιο:

**ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΤΙ
ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΗΜΕΡΑ
ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟ–ΔΗΜΟΣΙΟ–ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΥΡΙΟ**

Δεν μας ξενίζουν οι εξελίξεις σχετικά με την επικείμενη απόφαση του Κράτους για περισσότερο κατακερματισμό της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με την ίδρυση των ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Η επιλογή αυτή της κυβέρνησης είναι απολύτως ιδεολογική αφού καμία αναγκαιότητα δεν παράγεται από την πραγματικότητα προς αυτή την κατεύθυνση της ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων. Τι και αν το σύνταγμα (άρθρο 16) δεν το επιτρέπει; Ο Κυρίαρχος είναι πάνω από το σύνταγμα και παράγει το δίκαιο του Κυρίαρχου ανά πάσα στιγμή. Διαμέσου των προβλέψεων του άρθρου 28 του συντάγματος, που επιτρέπει την ενεργοποίηση διακρατικών συμφωνιών, επιδιώκει την αναγνώριση επενδύσεων ξένων πανεπιστημίων. Πάλι καλά που υπάρχει νομικό πρόσχημα, αν και δεν παραιτούνται και από την επιδίωξη αλλαγής του άρθρου 16.

Αν το Κράτος επέλεξε να επιτεθεί και να αποδιοργανώσει το Πανεπιστήμιο, διαλύοντας ένα ακόμη θεσμό του δημόσιου χώρου, έστω και ετερόνομο, εμείς θεωρούμε ότι είναι ευκαιρία για να ανοίξει μία ευρεία συζήτηση για την επαναανοηματοδότηση του Πανεπιστημίου και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Για το Κράτος, το Πανεπιστήμιο είναι ένας δημόσιος χώρος που δε νοείται να μην είναι στην κυριαρχία του. Δε νοείται να αποτελεί σημείο ελευθερίας και οι «παράνομες» ενέργειες της αμφισβήτησης, της αντίστασης, του διαφορετικού που μπορεί να γεννιούνται εντός του, θα πρέπει να παταχθούν.

Το Πανεπιστήμιο θα πρέπει να τακτοποιηθεί ώστε να λειτουργήσει για τους αποκλειστικούς σκοπούς της εκπαίδευσης και του κέρδους. Ο δημόσιος χώρος έχει βαθιά πολιτική σημασία καθώς είναι ο χώρος όπου παράγεται η πολιτική των από κάτω, η αμφισβήτηση, η αντίσταση, η εξέγερση. Μόνιμη φροντίδα του Κράτους είναι να κατακτήσει τον δημόσιο χώρο, είτε αστυνομοκρατώντας τον είτε ιδιωτικοποιώντας τον. Προς αυτή την κατεύθυνση οργανώνει διάφορες πολιτικές και τακτικές προκειμένου να επιτύχει μια καθολική περίφραξη όλων των δημόσιων χώρων.

Νέες περιφράξεις που οργανώνονται για τους σκοπούς του κέρδους, τον έλεγχο της συμπεριφοράς, τον αποκλεισμό από τον κοινωνικό χώρο και το οριστικό τέλος με την έννοια του δημόσιου. Και κάθε μορφή περίφραξης έχει ως στόχο να σιωπήσει η κριτική, αλλά και η οργάνωση της επιθυμίας για μία ζωή ελεύθερη.

Περιφράξεις για τους σκοπούς του κέρδους: Το βασικό εργαλείο του νεοφιλελευθερισμού ως μέρος του πολιτικοοικονομικού και ιδεολογικού σχεδίου για την αγοραία συναλλαγή ως βασικό σύστημα ηθικών αρχών είναι η δύναμη των κεντρικών θεσμών να προωθούν σχέδια εκχώρησης των δημόσιων πόρων στους ιδιώτες. Το πανεπιστήμιο ήδη από τον 19ο αιώνα, με την κυριαρχία της αστικής τάξης και τη βιομηχανική επανάσταση χάνει το νόημά του ως παραγωγός και πομπός της γνώσης και μετατρέπεται σε οικονομικός ρυθμιστής, καθώς αναπροσαρμόζεται στο καινούριο πλαίσιο του καπιταλισμού με την εισαγωγή του στον καταμερισμό. Τα προγράμματα σπουδών και η έρευνα εναρμονίζονται με τις απαιτήσεις της βιομηχανικής παραγωγής και εργασίας, η γνώση κατακερματίζεται συνεχώς και πλέον αντικαθίσταται από την δεξιότητα. Η αποξένωση του αντικειμένου από την γνώση και η αλλοτρίωση του ρόλου της ανώτατης παιδείας είναι τόσο βαθιά που το πανεπιστήμιο απογυμνώνεται από το αρχικό του νόημα και μετατρέπεται σε ένα στυγνό κέντρο παραγωγής πρόσκαιρης εξειδίκευσης με σκοπό την επαγγελματική κατάρτιση.

Το Κράτος, λοιπόν, ανέλαβε, και μέσω σειράς νομοθετικών και πρακτικών παρεμβάσεων προώθησε το Πανεπιστήμιο ως μέσο κατάρτισης εκπαιδεύοντας άμεσα τους φοιτητές και έμμεσα τους διδάσκοντες σύμφωνα με τις καπιταλιστικές απαιτήσεις. Οι νεοφιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις έστρωσαν το δρόμο για την πλήρη μετάβαση από την ανθρωποκεντρική θεώρηση της κοινωνίας και της παιδείας στην εμπορευματοκεντρική.

Περιφράξεις για τον έλεγχο της συμπεριφοράς: Το πανεπιστήμιο στην Ελλάδα πιάνει το νήμα της αμφισβήτησης και συνδέεται με τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια μετά το Μάη του '68. Η ριζοσπαστικοποίηση του '60, με σημείο αναφοράς τα Ιουλιανά και

η μαζική συμμετοχή της νεολαίας και των φοιτητ(ρι)ών στις κοινωνικές διεκδικήσεις με σημείο αιχμής το πολιτειακό, συνεχίζεται με τις δυναμικές αντιδικτατορικές ενέργειες στην περίοδο της Χούντας, φτάνοντας στο απόγειό του με την εξέγερση του Πολυτεχνείου το '73. Έκτοτε το πανεπιστήμιο αποτελεί χώρο πολιτικοποίησης των φοιτητών με τη συμμετοχή τους σε ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες και μήτρα ανάδειξης ριζοσπαστικών κινημάτων.

Η ευθεία βολή κρότου λάμψης στον φοιτητή που αντιστέκεται σηματοδοτεί το οριστικό τέλος του πανεπιστημίου ως χώρου αμφισβήτησης και αντίστασης. Είναι η ίδια βολή που σκότωσε το '65 τον Πέτρουλα και τον Γρηγορόπουλο το '08. Η νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση είναι απόλυτη. Η επικράτησή της δεν συμβιβάζεται με την συνύπαρξη και απαιτεί την ολοκληρωτική εξάλειψη κάθε μη προσαρμόσιμου, πόσο μάλλον εναντιωτικού, θεσμού. Εγκαλεί, καταγγέλλει και επιτίθεται σε φοιτητ(ρι)ές και καθηγήτ(ρι)ες επειδή διαχρονικά αντιστέκονται και αμφισβητούν το αγοραίο πανεπιστήμιο και την παγίωση ενός συστήματος αναπαραγωγής άνισων σχέσεων.

Περίφραξη της κοινότητας: Η ολοκλήρωση του σχεδίου για την πλήρη ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων και το οριστικό τέλος τους ως δημόσιος χώρος πολιτικής αναπαραγωγής, αμφισβήτησης και αντίστασης ολοκληρώνεται με την περίφραξη της φοιτητικής κοινότητας και τη μονιμότητα των φυσικών εμποδίων εισόδου. Οι ασφαλίτες ελέγχουν τους/τις φοιτητ(ρι)ες στις εισόδους, ενώ τα ΜΑΤ τους/τις συνοδεύουν μέχρι να μπουν στην αίθουσα για μάθημα. Στη συνέχεια αναμένονται οι φοιτητικές κάρτες, τα τουρνικέ, οι κάμερες και κάθε μηχανισμός ελέγχου για την εμπέδωση της κανονικότητας και αποτροπή έκφρασης του διαφορετικού. Η φυσική περίφραξη του δημόσιου χώρου είναι για να αποτρέψει την κοινότητα από την χρήση του για πολιτικούς σκοπούς πέρα από την εργασία και την κατανάλωση.

Κάθε κίνηση της πανεπιστημιακής κοινότητας για εναντίωση στην επιχειρηματοποίηση, εμπορευματοποίηση και την αλλοτρίωση ως αναπαραγωγή της κυρίαρχης κουλτούρας, από συζητήσεις μέχρι

κινητοποιήσεις, είχε απέναντί της είτε τους κυριολεκτικούς φύλακες των πανεπιστημιακών πυλών, τις δυνάμεις καταστολής δηλαδή, είτε την ανελέητη προπαγάνδα από τα ΜΜΕ αλλά και τις καθηγητικές ελίτ που έχουν ταχθεί πλήρως με το τακτοποιημένο πανεπιστήμιο. Τα πανεπιστήμια αποτελούν τον τελευταίο χώρο του κινήματος για να οργανώνει τις αντιστάσεις του. Η επίθεση του κράτους είναι ολομέτωπη με τη συνεχή ανακατάληψη ζωτικών χώρων του ανταγωνιστικού κινήματος από τις δυνάμεις καταστολής και τη συρρίκνωση των ελεύθερων χώρων.

Οι εικόνες με τα ΜΑΤ στις πλατείες την περίοδο πριν και μετά την καραντίνα, οι εκκενώσεις καταλήψεων και κέντρων αγώνα, η προσαγωγή μελών σωματείων κατά τις παρεμβάσεις τους για εργατικές διεκδικήσεις, η ιδιωτικοποίηση του δημόσιου χώρου από τις παραλίες μέχρι τα δάση και τα πάρκα, ο πλήρης κρατικός έλεγχος του δημόσιου διαλόγου και των ΜΜΕ έχουν δημιουργήσει έναν ασφυκτικό κλοιό γύρω από την έκφραση της αντίρρησης και της κριτικής. Τα πανεπιστήμια αποτελούν έναν από τους τελευταίους σταθμούς που επιδιώκει η εξουσία να περάσει εξ' ολοκλήρου στα χέρια της.

Για τους παραπάνω λόγους μιλάμε, ήδη από τους φοιτητικούς αγώνες του '06-'07 ενάντια στο Νόμο-Πλαίσιο, για ένα Πανεπιστήμιο Ελεύθερο-Δημόσιο-Κοινωνικό. Ελεύθερο ακριβώς ως προς τους ταξικούς και χωροταξικούς φραγμούς όσον αφορά την πρόσβαση σ' αυτό. Δημόσιο ως προς τον δημόσιο ζωτικό χώρο που διεκδικείται μέσα σ' αυτόν από την κοινωνία και την κυριαρχία. Κοινωνικό ως προς τον παν-κοινωνικό χαρακτήρα της γνώσης και του πανεπιστημίου, ως ένα με το υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο και όχι σαν ένας οργανισμός αποκομμένος απ' αυτό και τις ανάγκες του.

Η αντίσταση απέναντι στην κρατική καταστολή στα πανεπιστήμια και το σύνθημα «ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ» συγκεντρώνει αυτή τη στιγμή όλους τους αγώνες ενάντια στην κυριαρχία και στην αναπαραγωγή σχέσεων εξουσίας, στην παραγωγή κατακερματισμένων και πλήρως αναλώσιμων εργαζόμενων, στην επιβολή μιας ζωής αβίωτης για τους αδύναμους, τις

καταπιεσμένες, τους μετανάστες, στην ποινικοποίηση όσων σπάνε τη σιωπή τους.

Το πρόταγμα για ένα Δημόσιο – Ελεύθερο – Κοινωνικό Πανεπιστήμιο συγκεντρώνει όλους τους αγώνες που αμφισβητούν και αρνούνται να παραδώσουν το μονοπώλιο των ζώων μας στην αγορά και στο Κράτος. Τους αγώνες για ανάσες ελευθερίας, μέσα στον κόσμο της καταπίεσης, της πατριαρχίας, της εκμετάλλευσης και της αδικίας. Τους αγώνες όπου βιώνεται η συλλογική απόφαση και νίκη και οι σχέσεις πλέκονται όχι ιεραρχικά αλλά στο πλαίσιο μίας διαρκούς επανανοηματοδότησης.

Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια που σκοτώνουν τη γνώση και ιδιωτικοποιούν τον δημόσιο χώρο, θα μείνουν στα χαρτιά.

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΑΘΗΝΑΣ

**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 08/03 ΟΛΟΙ/ΕΣ ΣΤΟΥΣ
ΔΡΟΜΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ
ΚΡΑΤΙΚΗ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΤΙ ΔΗΜΟΣΙΟ
ΣΗΜΕΡΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟ-
ΔΗΜΟΣΙΟ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΥΡΙΟ (ΑΚ**

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ)

“Το σχέδιο “Βιβλιοθήκη”, λοιπόν, και το δίλλημα “ή με τις βαριοπούλες ή με τις βιβλιοθήκες” αντανακλά την νεοφιλελευθεροποίηση του δημόσιου χώρου, η οποία προωθείται από το ίδιο το κράτος και ενεργεί δήθεν για το δημόσιο συμφέρον. Αντανακλά τις νέες περιφράξεις που οργανώνονται για τους σκοπούς του κέρδους, τον έλεγχο της συμπεριφοράς, τον αποκλεισμό από τον κοινωνικό χώρο και το οριστικό τέλος με την έννοια του δημόσιου. Και κάθε μορφή περίφραξης έχει ως στόχο να σιωπήσει η κριτική αλλά και η οργάνωση της επιθυμίας για μία ζωή ελεύθερη.”

Μάιος 2022, Θεσσαλονίκη

Ότι δεν ολοκληρώθηκε την τελευταία 20ετία, έρχεται τώρα με το νέο νομοσχέδιο με το ειρωνικό, όπως πάντα, όνομα “Ελεύθερο Πανεπιστήμιο”. Η εντεινόμενη καταστολή και η μεταφορά ολόκληρων αστυνομικών τμημάτων μέσα στους πανεπιστημιακούς χώρους με δήθεν αφήγημα την πάταξη κάποιας ανομίας, δεν ήταν κάτι άλλο παρά η προετοιμασία για την επιχείρηση “τακτοποίησης” του Πανεπιστημίου. Μία “απελευθέρωση” των πανεπιστημίων, έπειτα από την επιτυχία της απελευθέρωσης από την “ανομία”, που προσδοκά να παρακάμψει το άρθρο 16, με την ίδρυση και εξίσωση κολλεγίων και ξένων ιδρυμάτων. Άλλωστε ξέρουμε και από την εμπειρία στην Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση τι πάει να πει ιδιωτική Παιδεία και με τι κόστος από τα λεγόμενα Φροντιστήρια.

Η ολοένα και εντονότερη σμίκρυνση της όποιας κρατικής χρηματοδότησης έχει περικλύσει κάθε τομέα εντός των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων στον αποκλειστικό στόχο της χρηματοδότησης τους με οποιοδήποτε μέσο. Αυτό σημαίνει αυτόματα υψηλότερο κόστος φοίτησης, κλείσιμο κτιριακών υποδομών και εργαστηρίων, έρευνες μονάχα για εταιρείες κατά παραγγελία με φθηνή-απλήρωτη εργασία, ολοένα και πιο αυξημένα δίδακτρα σε μεταπτυχιακά προγράμματα που σε συνδυασμό με τις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας αφήνει αρκετούς/ές πτυχιούχους/ες έκθετους στην ανεργία και στην επισφάλεια. Ενώ, παράλληλα, ο χαρακτήρας της γνώσης που παράγεται γίνεται όλο και περισσότερο αποστειρωμένος από κάθε κριτική σκέψη.

Η Εκπαιδευτική αναδιάρθρωση έρχεται να μας υπενθυμίσει πόσο σημαντικό πεδίο αγώνα είναι τα Πανεπιστήμια και η Εκπαίδευση. Από τους μαζικούς φοιτητικούς αγώνες και τις καταλήψεις

ενάντια στον Νόμο-Πλαίσιο το '05-'06, μέχρι και τις μεγαλειώδεις διαδηλώσεις και κινήσεις αντίστασης, πριν 2 χρόνια στη Θεσσαλονίκη, ενάντια στο Νόμο Κ-Χ και την είσοδο των ΟΠΠΙ στα πανεπιστήμια. Ένα νομοσχέδιο του οποίου την συνέχεια την βλέπουμε σήμερα μπροστά μας. Με τους αγώνες αυτούς να αποτελούν την απόδειξη πως μονάχα μέσα από συλλογικούς-αδιαμεσολάβητους αγώνες, δεν θα εφαρμοστούν οι ονειρώξεις της Εξουσίας μέσα από το καινούργιο Νομοσχέδιο.

Και η κατάργηση του Ασύλου και η είσοδος των μπάτσων στους Πανεπιστημιακούς χώρους ήρθαν ακριβώς γι' αυτό: για την καταστολή των Αντιστάσεων και την περίφραξη της Εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης.

Για τους παραπάνω λόγους μιλάμε, ήδη από τους φοιτητικούς αγώνες του 2005/2006 ενάντια στο Νόμο-Πλαίσιο, για ένα Πανεπιστήμιο Ελεύθερο-Δημόσιο-Κοινωνικό. Ελεύθερο ακριβώς ως προς τους ταξικούς και χωροταξικούς φραγμούς όσον αφορά την πρόσβαση σ' αυτό. Δημόσιο, όχι με την κρατική νοσηματοδότηση που έχει πάρει σήμερα η λέξη, αλλά ως προς τον δημόσιο ζωτικό χώρο που διεκδικείται μέσα σ' αυτόν από την κοινωνία και την κυριαρχία. Κοινωνικό ως προς τον παν-κοινωνικό χαρακτήρα της γνώσης και του πανεπιστημίου ως ένα με το υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο και όχι σαν ένας οργανισμός αποκομμένος απ' αυτό και τις ανάγκες του.

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΜΠΑΤΣΟΥΣ, ΕΡΓΟΛΑΒΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ

ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΙ-ΑΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

**ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΣΦΥΚΤΙΚΟ
ΚΛΟΙΟ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑΣ ΠΟΥ ΜΑΣ
ΣΤΕΡΕΙ ΑΝΑΣΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ**

ΝΕΚΡΩΝΕΙ ΤΙΣ ΥΠΑΡΞΕΙΣ ΜΑΣ – ΠΟΡΕΙΑ 8 ΜΑΡΤΗ (ΑΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ)

Μέρα με τη μέρα απαριθμούμε ολοένα και περισσότερες γυναίκες, θηλυκότητες και τρανς άτομα ανά τον κόσμο που δίνουν την δική τους μάχη απέναντι σε πατριαρχικές και εξουσιαστικές συμπεριφορές στις διαπροσωπικές τους σχέσεις, στην δουλειά τους, στο σπίτι τους και στους δρόμους. Από τις πορείες για τις γυναικοκτονίες και τους βιασμούς από δυνάμεις καταστολής στην Λατινική Αμερική μέχρι και την εμφάνιση και άνθιση του #MeToo εν μέσω εγκλεισμού την περίοδο της πανδημίας και του εξεγερσιακού φεμινιστικού αγώνα στο Ιράν με κεντρικό σύνθημα “Γυναίκα-Ζωή-Ελευθερία”, είναι εμφανές πως θηλυκότητες διεκδικούν τον χώρο τους και την ελευθερία τους, για μια ζωή δίχως φόβο και καταπίεση.

Στην εγχώρια πραγματικότητα, ενώ διεκδικούμε ανάσες ελευθερίας και μέσα απο καθημερινούς αγώνες απαιτούμε τον κοινό μας χώρο ώστε να μπορούμε να συνυπάρξουμε ελεύθερα, κυριαρχεί η εξής συνθήκη: ολόκληρα κυκλώματα μαστροπείας μεταναστριών και ανηλίκων συγκαλύπτονται απο Κράτος και καθεστωτικά ΜΜΕ, συνδικαλιστής μπάτσος να δίνει συμβουλές σε γυναικοκτόνους μπας και “πέσουν στα χαμηλά”, γυναικοκτονίες βαπτίζονται ως «εγκλήματα πάθους», φεμινιστικές πορείες καταστέλλονται από το κράτος, ποινές “χάδια” αποδίδονται σε (παιδο)βιαστές ή αθώνονται, γυναίκες βιάζονται μέσα σε αστυνομικά τμήματα, γίνονται παρενοχλήσεις στους χώρους εργασίας, τρανς άτομα βιώνουν ρητορική μίσους και τον αποκλεισμό, ακόμα και στα νοσοκομεία, ενώ ταυτόχρονα αντιμετωπίζουν τον τρανσφοβικό οχετό της ελληνικής κοινωνίας. Ψηφίζεται το νομοσχέδιο της υποχρεωτικής συνεπιμέλειας από το κράτος και η εκκλησία σπέρνει τον σκοταδισμό ρητορεύοντας πως η άμβλωση είναι πράξη εγκληματική. Κι αυτά είναι λίγα μόνο ενδεικτικά παραδείγματα της καθημερινότητας που βιώνουμε ως γυναίκες ,θηλυκότητες, τρανς και μη δυαδικά άτομα μέσα στον πατριαρχικό ζόφο της κοινωνίας αυτής.

Για αυτούς, λοιπόν, και για άλλους χίλιους λόγους η αντίσταση απέναντι στο πατριαρχικό εξουσιαστικό σύστημα και η

συλλογικοποίηση των αναγκών μας στις γειτονιές μας και στις κοινότητες μας είναι μονόδρομος. Ας συνειδητοποιήσουμε πως ενωμένες/α μπορούμε να κάνουμε πολλά, να δημιουργήσουμε, να αλληλοστηριχθούμε, και να βοηθήσουμε η μία το άλλο.

Αντιλαμβανόμαστε την χρησιμότητα που μπορεί να έχει μια καταγγελία, ωστόσο δεν μπορούμε να επαναπαυόμαστε σε αυτό, ούτε να θεωρούμε πως έτσι θα τσακίσουμε την πατριαρχία καθώς αναγνωρίζουμε πως τα δικαστήρια σε αρκετές περιπτώσεις αποτελούν έναν αφιλόξενο χώρο για εμάς. Πολλές από εμάς, επίσης, έχουμε έρθει αντιμέτωπες με τον υποτιμητικό τρόπο που μας αντιμετωπίζει η αστυνομία σε περιπτώσεις καταγγελίας αλλά και με την αρχειοθέτηση καταγγελιών που ξαφνικά εξαφανίζονται ή, πιο συγκεκριμένα, απαξιώνονται. Η δημιουργία ισχυρού δικτύου-κοινότητας-αντίστασης στις γειτονιές μας θα πρέπει να είναι ο μοναδικός σκοπός καθώς ό,τι έχουμε στην πραγματικότητα είναι η μία την άλλη. Αναγκαία είναι επίσης η άμεση δημιουργία οριζόντιων και αυτοοργανωμένων δομών σε επίπεδο γειτονιάς, που θα σέβεται τα έμφυλα χαρακτηριστικά μας και θα μας αγκαλιάζει όλες/α, στηρίζοντας έμπρακτα τα επιζώντα και τα θύματα έμφυλης/ενδοοικογενειακής βίας.

Ας αμφισβητήσουμε συλλογικά τα κατάλοιπα που μας διέπουν και ας διεκδικήσουμε τους δικούς μας όρους, δυναμώνοντας τις αντιστάσεις μας ενάντια σε κάθε εξουσιαστική λογική που προσπαθεί να επιβληθεί στα σώματα μας ώστε να κατακτήσουμε έναν κοινό τόπο όπου όλα θα είμαστε απαλλαγμένα από κάθε μορφή πατριαρχικής εξουσίας που μας εξουθενώνει καθημερινά. Συναντιόμαστε, λοιπόν, στους δρόμους, στις πλατείες και στις γειτονιές όλες και όλα μαζί για να τσακίσουμε τα θεμέλια της πατριαρχίας και του εξουσιαστικού συστήματος που την συντηρεί, το ένα δίπλα στην άλλη. Γιατί δεν μπορεί να υπάρξει κοινός τόπος αν δεν τον δημιουργήσουμε εμείς εκεί που πρέπει: **Στους δρόμους!**

Κάλεσμα για φεμινιστική πορεία 08/03 στις 18.00 Καμάρα

ΟΛΕΣ/Α ΜΑΖΙ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ

ΟΙ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΜΕΤΡΑΝΕ

Στηρίζουμε τα φεμινιστικά μπλοκ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κατάληψη πραγματοποιήθηκε στο Δημαρχείο Ιωαννίνων από την Πρωτοβουλία Ενάντια στα Ιδιωτικά Πανεπιστήμια. Καλούμε τον κόσμο να πλαισιώσει την κατάληψη. Λέμε όχι στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Απαιτούμε να μην υπάρξει, καμία συγκάλυψη του κρατικού εγκλήματος των Τεμπών.

10 100 1000αδες ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ ΣΗΨΗΣ

Πρωτοβουλία Ενάντια στα Ιδιωτικά Πανεπιστήμια

Παρέμβαση στο γραφείο της υφυπουργού Μαρίας Κεφάλα, κατά την διάρκεια της γενικής απεργίας 28/02-Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση (Video)

Στις 28 Φεβρουαρίου, ημέρα της πανελλαδικής απεργίας, αποφασίζουμε να πραγματοποιήσουμε παρέμβαση στο πολιτικό γραφείο της υφυπουργού της νέας δημοκρατίας Μαρίας Κεφάλα (η οποία σε ημέρα γενικής απεργίας είχε το θράσος να έχει ανοιχτό γραφείο, θεωρώντας μάλλον ότι δεν την αγγίζει κανείς), αναρτώντας πανό, βάφοντας με κόκκινο χρώμα την πινακίδα του γραφείου και πετώντας τρικάκια (χωρίς τον παραμικρό τραυματισμό ή τρομοκράτηση σε βάρος των εργαζομένων). Αφορμή, η συμπλήρωση ενός χρόνου από την κρατική δολοφονία των Τεμπών, η οποία μέτρησε 57 νεκρούς, αλλά και την προσπάθεια συγκάλυψής της.

Η ίδια η υφυπουργός, με περίσσεια θράσους, σε δήλωση-ανάρτησή της, χαρακτηρίζει την παρέμβαση ως: “αναίτια, απρόκλητη και φασιστικού χαρακτήρα καταδρομική εισβολή “αγνώστων” στο πολιτικό μου γραφείο”. Από,τι φαίνεται, για την υφυπουργό, τα 57 θύματα της κρατικής δολοφονίας και οι προκλητικές προσπάθειες συγκάλυψης από την κυβέρνηση και τα πληρωμένα (με τα χρήματα του λαού) ΜΜΕ δεν αποτελούν αρκετή αιτία για την παρέμβαση αυτή. Επιπλέον, ο χαρακτηρισμός της παρέμβασης ως “φασιστικού χαρακτήρα καταδρομική εισβολή”, πέραν του παντελώς ανιστόρητου περιεχομένου του, μας προκαλεί ένα μειδίαμα. Άραγε, τόσο εύκολα μπερδεύει τους ιδρυτές και πρωτεργάτες της παράταξής της με τους ανθρώπους που μάχονται για δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια; Αντισημίτες, χουντικοί, πολιτικά έμβρυα του δικτάτορα Παπαδόπουλου και του Καρατζαφέρη (Άδωνις, Πλεύρης, Βορίδης κλπ) υπάρχουν πολλά στο κόμμα της. Οι ναζί της Χρυσής Αυγής κι αυτοί φίλοι τους είναι, η ακροδεξιά πολυκατοικία της, έχει βρει χώρο και γι’ αυτούς.

Όσον αφορά τους “αγνώστους” στους οποίους αναφέρεται, της απαντάμε: ο μόνος “άγνωστος” είναι αυτός που έδωσε την εντολή να στηθεί το εργοτάξιο που καθάρισε όλα τα στοιχεία. Εμείς, άλλωστε, ποτέ δεν κρυφτήκαμε, από την πρώτη στιγμή δηλώσαμε ότι είμαστε από τη Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση. 20 χρόνια είμαστε στην πόλη, αυτήν θα φοβηθούμε;

Την τιμητική τους είχαν, βέβαια, αυτές τις μέρες και τα παπαγαλάκια των τοπικών ΜΜΕ, τα οποία με αφορμή την παρέμβαση, αλλά και μερικά συνθήματα τα οποία γράφτηκαν στο κτίριο της περιφέρειας κάποιες ημέρες πριν, αποφάσισαν να καταναλώσουν φαιά ουσία στο να υπογραμμίσουν τα λάθη των μπάτσων και να τονίσουν το γεγονός πως η πόλη χρειάζεται περισσότερη αστυνόμευση. Ίσως (αν τους ενδιαφέρει να λέγονται άνθρωποι) θα έπρεπε να δείξουν τον ίδιο ζήλο στο να υπογραμμίσουν, τουλάχιστον, τα ελλιπή μέτρα προστασίας του σιδηροδρόμου ή ακόμα καλύτερα, να καταδείξουν τους πραγματικούς υπαίτιους της κρατικής δολοφονίας.

Είναι ολοφάνερο πως οι ζωές μας δεν αξίζουν σε αυτή την

δυστοπική πραγματικότητα, την οποία βιώνουμε και που όσο περνάει ο καιρός θα γίνεται ολοένα και πιο δυσβάστακτη. Παρά ταύτα, οφείλουμε να συνεχίσουμε να αντιστεκόμαστε στη βαρβαρότητα που μας περιβάλλει.

Ή ΕΜΕΙΣ Ή ΑΥΤΟΙ!

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Εκδήλωση/Συζήτηση – Τέμπη: Ένας χρόνος μνήμης και οργής – Δεν ήταν δυστύχημα αλλά κρατικό έγκλημα (Παρασκευή 1/3 στις 19:00 στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης)

Το μεγάλο και μαζικό έγκλημα στα Τέμπη έφερε στην επιφάνεια με αυτόν τον τραγικό τρόπο τις κεντρικές πτυχές του σημερινού κόσμου. Ενός κόσμου που συγκροτείται γύρω από το πρόταγμα του κέρδους και της ισχύος που το συμπληρώνει. Η σύγχρονη εξουσία, έχοντας ως κορωνίδα το “όλα πωλούνται και όλα αγοράζονται”, κοστολογεί τη ζωή και τον θάνατο με βάση τη ζημία και το όφελος. Αυτό το φαντασιακό είναι το κλειστό της νόημα που εξαπλώνεται σε έναν κόσμο ανοιχτό στα καταστροφικά κελεύσματα του κέρδους και μόνο αυτού.

Κάνοντας τους ισολογισμούς της θεσμοθετεί προστατευτικούς

θεσμούς και κανόνες ασυλίας, εκποιεί δημόσιες περιουσίες, λεηλατεί τη φύση, εξαγοράζει συνειδήσεις, ποινικοποιεί αντιστάσεις. Γι' αυτήν το νόημα της ζωής είναι η υποταγή, η ενσωμάτωση και η εκποίηση της με ένα πλήθος θέσεων, εμπορεύσιμων ιδεών, πραγμάτων και εμπειριών. Είναι ο πιο φτηνός και οικονομικός τρόπος ένταξης και η ένοχη σιωπή-ο θρίαμβος της. Αυτός ο τρόπος δεν είναι στρωμένος με τα λουλούδια της καλής θέλησης αλλά στυγερός και αμείλικτος. Όπως, άλλωστε, είπε και ο υπουργός Πέτσας: "όποιος δεν προσαρμόζεται, πεθαίνει".

Και όταν ο θάνατος έρχεται να σπάσει αυτή την οργανωμένη ταπείνωση, τότε η εξουσία καταφεύγει στο τελευταίο της όπλο με τις αλληλένδετες τρεις προϋποθέσεις: μηδενική ευθύνη για την ίδια, καθολική ευθύνη για τα εξιλαστήρια θύματα και αποζημίωση ως αντίτιμο σιωπής στα πραγματικά θύματα.

Για τα τρένα που ήταν το πιο λαϊκό, μαζικό και οικολογικό μέσο μεταφοράς, ο χρόνος σταμάτησε την 28η Φεβρουαρίου του 2023.

Πενηνταεφτά (57) αναγνωρισμένα και ποιος ξέρει πόσα ακόμη εξαϋλωμένα και άγνωστα αδέρφια μας, δολοφονήθηκαν με τον πιο κυνικό τρόπο. Αυτός ο κυνισμός κρυσταλώνονταν ήδη πριν το έγκλημα, με την απαξίωση του ΟΣΕ σε προσωπικό, δρομολόγια, τροχαίο υλικό, συστήματα ασφάλειας, χρηματοδότηση και λοιπά. Η μεθόδευση της απαξίωσης συνοδεύτηκε με αυτή της εκποίησης και ιδιωτικοποίησης. Παλιά μου τέχνη κόσκινο.

Η απαξίωση του οργανισμού διευκόλυνε την εκποίηση και γραφειοκρατικοποίησε ακόμα περισσότερο αρμοδιότητες και ευθύνες.

Ο κυνισμός επέστρεψε δριμύτερος στα Τέμπη. Η ατομική ευθύνη, το λάθος και η κακιά στιγμή μπήκαν στο μεγεθυντικό φακό όλων των αξιωματούχων και των αφεντικών του σιδηροδρόμου, που βρήκαν καταφύγιο στα κυρίαρχα Μ.Μ.Ε. με το αζημίωτο. Η λογική αυτή διευρύνεται πια στον χώρο και στον χρόνο σε βάρος των πιο αδύναμων, για τους οποίους "τα ατυχήματα" και "οι καιρικές συνθήκες" πρέπει να εγγραφούν στην καθημερινότητά τους ως οι

μόνες αποδεκτές αιτίες των δεινών τους.

Η αντιστροφή της πραγματικότητας προβάλλει ως η μόνη αλήθεια για να επισφραγιστεί μία άλλη αντιστροφή: δεν υπάρχουνε χάριν της ανοχής μας – υπάρχουμε χάριν της ανοχής τους. Όταν η κοινωνία βγήκε στους δρόμους και φώναξε πως οι ζωές μας μετράνε και δεν τις αφήνουμε στην τύχη, τότε τα αφεντικά σαν άλλες Αντουανέτες κοιτούσαν τα ταμεία με την σιγουριά της δύναμης του χρήματος, την πανάκεια κάθε τραγωδίας.

Ο κυνισμός τους φτάνει στο αποκορύφωμά του σήμερα, με τον κοινοβουλευτικό εμπαιγμό στους συγγενείς, γιατί για τους υπεύθυνους της Βουλής δεν ισχύει ούτε η προσβολή του νεκρού. Διότι τι άλλο είναι η άθλια στάση του υπουργού Καραμανλή και των πολιτικών του συνηγόρων; Τι άλλο είναι το άρον άρον τσιμέντωμα της περιοχής του εγκλήματος, το σβήσιμο βίντεο κι άλλες μεθοδεύσεις συγκάλυψης από τους αντίστοιχους υπεύθυνους;

Ας μη γελιόμαστε.

Η δικαίωση του αδερφών μας και η στήριξη των συγγενών τους είναι υπόθεση που μας αφορά όλους/ες και ό,τι είναι να γίνει θα επιτευχθεί με την δική μας αλληλεγγύη, αλληλοβοήθεια και την ενεργό παρουσία. Κι αν έτσι έχουν τα πράγματα, χωρίς τον άμεσο και ενεργό κοινωνικό έλεγχο στην οργανωμένη ζωή και στα μέσα που διαθέτει όπως ο σιδηρόδρομος, πάντα θα βρισκόμαστε αντιμέτωποι/ες με το οργανωμένο έγκλημα ενός πολιτικού και οικονομικού συστήματος που αναπτύσσεται λεηλατώντας και αναλώνοντας ανθρώπους και φύση.

Διαδήλωση : Τετάρτη 28/02 | 10:30 π.μ στο Αγ. Βενιζέλου

– ΔΕΝ ΉΤΑΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΚΡΑΤΙΚΟ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ ΈΓΚΛΗΜΑ

– Η ΔΙΚΑΪΩΣΗ ΚΑΙ Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

– Η ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ Η ΟΡΓΗ ΔΕΝ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝΟΝΤΑΙ

Αντίσταση – Αλληλεγγύη γιατί οι ζωές μας είναι πέρα και ενάντια στα κέρδη τους.

**Respiro di Libertà Social Space for Freedom –
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης**